

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าต่อการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้คือบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จำนวน 30 คน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือน เมษายนถึงเดือนกรกฎาคม 2541 กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการปรับตัว โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า โดยแบบประเมินการปรับตัวได้ผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน และหาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 ส่วนโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าได้ผ่านการตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกข้อมูลส่วนบุคคลและดำเนินการให้ข้อมูลแก่กลุ่มทดลอง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ข้อมูลการกระจายของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยสถิติคอลโมโกรอฟ สมิรโนฟ (Kolmogorov Smirnov Test) ข้อมูลการกระจายเหมือนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) คะแนนการปรับตัว วิเคราะห์ด้วย ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ด้วย t-test independent samples (one tailed test)

ผลการวิจัยพบว่า

บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้ามีคะแนนการปรับตัวโดยรวมและคะแนนการปรับตัวในรายด้านคือ ด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน สูงกว่าบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ข้อเสนอแนะ

ด้านปฏิบัติการพยาบาล

1) จากผลการวิจัย พบว่าผลของโปรแกรมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าสามารถช่วยเหลือและส่งเสริมการปรับตัวในบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้ ดังนั้นควรมีการจัดโปรแกรมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าแก่บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในโรงพยาบาลทั่วไป และควรจัดให้มีการฝึกอบรมพยาบาลก่อนนำโปรแกรมไปใช้

5.2.2 ด้านการวิจัย

1) ตามทฤษฎีการปรับตัวของรอย ในเรื่องของการประเมินพฤติกรรม พยาบาลนอกจากจะมีทักษะในการสังเกต การสัมภาษณ์แล้ว ข้อมูลที่ได้จากการตรวจร่างกายและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการก็เป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้การประเมินพฤติกรรมการปรับตัวมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการศึกษาการปรับตัวด้านร่างกายในบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจต่อไป หากหน่วยงานใดมีกำลังคนและงบประมาณสนับสนุนเพียงพอ ควรทำการศึกษาวิจัยประเมินการปรับตัวโดยอาศัยข้อมูลทางห้องปฏิบัติการร่วมด้วย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับระดับไขมัน เป็นต้น